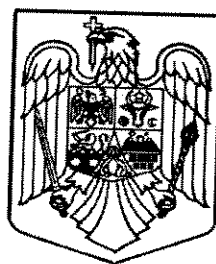

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 527
din 14 iunie 2012

Colegiul de conducere al Judecătoriei Botoșani a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii să se pronunțe cu privire la consecințele detașării unor judecători sau procurori care ocupă funcții de conducere asupra curgerii mandatului acestor funcții.

De asemenea, în ședința din data de 07.05.2012 s-a admis solicitarea formulată de nouă membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, de repunere în discuția Plenului a punctului de vedere al Direcției legislație, documentare și contencios referitor la plângerea prealabilă formulată de doamna judecătoreasă Lidia Barac, cu privire la revocarea parțială a Hotărârii nr. 221/2012 a Plenului.

Analizând solicitările menționate prin prisma dispozițiilor legale în materie, Plenul reține următoarele:

Prin Hotărârea nr.305 din 19.04.2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a decis, printre altele, admiterea plângerii prealabile a doamnei judecătoreasă Lidia Barac și revocarea parțială a Hotărârii nr.221 din 22.03.2012 în ceea ce privește scoaterea funcției de președinte la Curtea de Apel Timișoara la concursul/examenul de numire în funcții de conducere organizat în perioada 4 aprilie - 3 iulie 2012.

De asemenea, pentru identitate de rațiune, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus revocarea parțială a anexei Hotărârii Plenului Consiliului

1

Superior al Magistraturii nr.221 din 22.03.2012, în sensul scoaterii din lista posturilor publicate pentru concursul sau examenul menționat anterior și a celorlalte posturi aflate în aceeași situație cu postul de președinte de la Curtea de Apel Timișoara.

Pentru a dispune astfel, Plenul a apreciat, în esență, că detașarea judecătorului numit într-o funcție de conducere la o instanță judecătorească constituie o cauză de suspendare a mandatului funcției de conducere. Totodată, au fost avute în vedere dispozițiile art. 58 alin. 5 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că la încetarea detașării, judecătorul revine la funcția deținută anterior și care nu fac vreo mențiune expresă cu privire la natura funcției. În aceste condiții, Plenul a apreciat că „funcția avută anterior” presupune „continuarea” ocupării acesteia după încetarea detașării, iar nu schimbarea funcției de conducere cu una de execuție.

Reanalizând problematica consecințelor detașării asupra funcției de conducere, Plenul reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 58 alin. 5 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „după încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior”.

Așadar, se constată că textul de lege nu face vreo mențiune expresă cu privire la natura funcției deținute anterior. Or, funcțiile de judecător și procuror din instanțe și parchete sunt de două feluri și anume: funcții de execuție și funcții de conducere, pentru care modalitatea de ocupare este diferită, fiind reglementate în Legea nr. 303/2004 proceduri distincte.

Astfel, funcțiile de execuție se ocupă, după caz, prin repartizarea absolvenților Institutului Național al Magistraturii, prin repartizarea judecătorilor și procurorilor după promovarea examenului de capacitate, prin numirea în magistratură ca urmare a promovării concursului prevăzut de art. 33 din Legea nr. 304/2004, prin promovare la tribunale, curți de apel și la parchetele de pe lângă acestea, conform Secțiunii 1 a Capitolului V din aceeași lege, prin transfer etc.

Numirea în funcții de conducere din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, a curților de apel și al parchetelor corespunzătoare se realizează conform Secțiunii a 2 - a (*Numirea în funcțiile de conducere din cadrul judecătoriilor, tribunalelor, curților de apel și parchetelor corespunzătoare*) din Capitolul V al Titlului II al Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În aceste condiții, „funcția deținută anterior” presupune „continuarea” ocupării acesteia după încetarea detașării, nu schimbarea funcției de conducere cu una de execuție.

Pe de altă parte, trebuie menționat că, potrivit art. 278 alin. 2 din Codul muncii, aprobat prin Legea nr. 53/2003 republicată, prevederile Codului muncii se aplică cu titlu de drept comun și acelor raporturi juridice de muncă neîntemeiate pe un contract individual de muncă, în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective.

În ceea ce privește efectul detașării, articolul 58 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor adaptează prevederile art. 42 alin. 2 din Codul muncii, în sensul păstrării funcției (de judecător sau procuror, în cazul dat) și a drepturilor, pe durata detașării.

În Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor nu există însă un text similar celui din art. 52 alin. 1 lit. d din Codul muncii - text potrivit căruia detașarea reprezintă una dintre cauzele de *suspendare* a raporturilor de muncă, din inițiativa angajatorului - ceea ce presupune că „sediul efectelor detașării” asupra contractului de muncă sau raportului de muncă, în cazul în care nu se încheie un contract, este textul menționat din Codul muncii.

În cazul judecătorilor și procurorilor, particularitatea față de dreptul comun o reprezintă faptul că detașarea nu se dispune de către angajator, ci de către Consiliul Superior al Magistraturii, organ care gestionează întreaga carieră a magistraților.

Totuși, și în cazul raporturilor de muncă ale magistraților își găsesc aplicabilitatea dispozițiile Codului muncii, în sensul că intervine suspendarea raporturilor de muncă, diferența fiind reprezentată de faptul că această suspendare nu este consecința voinței angajatorului, ca în cazul dreptului comun, ci a detașării de către Consiliul Superior al Magistraturii.

În ceea ce privește momentul începerii și încetării de drept a executării mandatului de președinte de instanță, mandatul începe din momentul investirii în funcție, producându-și efectele pentru o perioadă de 3 ani. Suspendarea raportului de muncă cu instanța pe perioada detașării determină inclusiv suspendarea exercitării mandatului de conducere. În această situație, la data încetării detașării, judecătorul are posibilitatea de a reveni în funcția de conducere pe care o ocupa la data detașării.

Regimul juridic aplicabil trebuie să fie același atât pentru funcția de bază, cât și pentru funcția de conducere, în lipsa unor prevederi speciale pentru aceasta din urmă. Suspendarea operează inclusiv în cazul executării mandatului de conducere, neputându-se concepe ca un raport de muncă cu instanța pentru funcția de execuție ca judecător să fie suspendat, iar un mandat de conducere, încredințat aceleiași persoane, să curgă în continuare.

Concluzionând, se apreciază că argumentele avute în vedere la luarea Hotărârii Plenului nr. 305 din 19.04.2012 sunt întemeiate, exercitarea funcției de conducere fiind suspendată prin efectul detașării; în consecință, nu se impune revocarea acestei Hotărâri.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

**PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE:**

Articol unic – Exercițarea funcției de conducere este suspendată prin efectul detașării; în consecință, nu se impune revocarea Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 305 din 19.04.2012.

Data în București, la 14 iunie 2012.

**PREȘEDINTE
JUDECĂTOR ALINA NICOLETA GHICA**

